

[Nør Christensen]

ninger. Nej tak. Der er en – og flere vil formentlig komme til, medmindre vi gør noget – som har gjort oprør, og som tør gøre oprør, og der er grund til at lette på hatten for dem, der tør gøre oprør, også selv om man ikke er enig med dem. Og der er selvfølgelig også grund til det, når man er enig med dem.

Man kunne sige til fru Pia Gjellerup og andre, at det som bekendt er den, der har skoen på, der ved, hvor den trykker. Det er jo det argument, som er fremført i mange andre sammenhænge, men det skal vi ikke høre her.

Nu vil man hellere ride en kæphest og danse omkring nogle principper og slå sig i tøjret i stedet for at gøre en indsats for at skabe muligheder for at hjælpe nogle mennesker, som er i nød og i ulykke.

Det er jo, kan jeg sige til hr. Carsten Andersen, så vidunderligt med os mennesker, at vi er så forskellige. Også de, der begår kriminalitet, er forskellige og kræver behandling på forskelligt niveau, og man er nødt til at være mere effektiv over for dem i behandlingen end over for andre grupper eller enkeltpersoner. Sådan er det nu engang, og derfor er der også behov for, at man kan give en mere individuel behandling, således at det bliver mere effektivt.

Jeg er i øvrigt enig med hr. Bjørn Elmquist og i det, der står i lovforslaget om, at man ikke kan bruge disse oplysninger, hvis de videregives i efterforskningsøjemed. Det manglede da bare.

Men jeg vil gerne sige i øvrigt om SSP: Man kan få det indtryk, at der er tale om nogle uansvarlige personer, som ikke tager deres arbejde alvorligt. Det, jeg kender til det, er måske ikke nok, men jeg mener, der er grund til at understrege her under debatten, at der er tale om ordentlige og ansvarsfulde mennesker, som arbejder med det eneste formål, at de gerne vil hjælpe. Skal det så stoppes, fordi der er nogle, der ønsker at ride nogle principper? Det er muligt, at det kan gøres. Jeg nægter at tro det.

Jo flere der får oplysninger om en sag, jo flere der i forening har oplysninger om vel nok i det her tilfælde vanskelige sager, jo større er mulighederne vel for, at disse mennesker kan give en hjælpende hånd, når de koordinerer deres oplysninger, og det er vel det, der er formålet.

Der er næppe nogen, der vil påstå, at SSP-samarbejdet og arbejdet imellem de forskellige instanser udføres af mennesker, som har til hensigt i ondskab eller i vildskab at gøre noget

ondt, tværtimod. Det er ikke onde mennesker eller mennesker, som i vildskab er ude efter at straffe nogen. De er tværtimod ude på at hjælpe mennesker ud af en kriminel løbebane.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg har lidt problemer med at få disse korte bemærkninger på plads, så det var faktisk en kort bemærkning til fru Kirsten Lee, som nu har forladt salen, kan jeg se, men jeg håber da, at fru Kirsten Lee læser det i Folketingets forhandlinger.

Fru Kirsten Lee sagde, at vi er nogle, der er tilhængere af et velfungerende SSP-samarbejde. Det er vi ganske mange der er. Men så vil jeg gerne spørge Det Radikale Venstre – og så må svaret måske komme på et senere tidspunkt: Var Det Radikale Venstre ikke tilhængere af et velfungerende SSP-samarbejde, da vi lavede tavshedspligtsbestemmelserne i forvaltningsloven? For det var jo ikke ukendt, at de stramme tavshedspligtsbestemmelser, hvor hovedreglen var den, at der skulle gives et skriftligt samtykke, ville give nogle problemer i dette her SSP-samarbejde, sådan som mange troede at det skulle fungere.

Har De Radikale skiftet opfattelse i dette spørgsmål? Eller var det bare, fordi man dengang havde nogle, som sagde: Jamen SSP-samarbejdets fornemste virksomhed består i det generalpræventive kriminalitetsforebyggende arbejde?

Eller er det det, at ungdomskriminaliteten er faldende, der lige pludselig har gjort, at der er behov for at åbne op for, at socialforvaltningen kan udlevere fortrolige oplysninger til politiet af den karakter, der er nævnt her?

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Hr. Nør Christensen brugte udtrykket, at det ville være rart at lytte til dem, der har skoen på, og at der var jo nogle problemer, og der var nogle konkrete ting. Men som en af fortalene for denne nedbrydning af tavshedspligten kom hr. Nør Christensen ikke med nogen konkrete eksempler.

Jeg har i det sidste års tid eller mere gentagne gange spurgt de skiftende justitsministre: Hvad er det for nogle problemer, der er hindrende for